

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 80.

Syvende Session.

31te Møde.

Torsdagen den 17de Januar.

(Fortsat.)

Tscherning (forts.): Det seer ud, som om Ministeren, for at bevare et Monopol for et Selskab, der handler eensidigt, vil forbeholde sig gennem Bevillingsveien at sige, at de, som ikke ville følge et saadant eensidigt System, nemlig det at lade dem, som risikere Lidet, bære Byrden for dem, som risikere Meget, skulle ikke kunne skaffe Assurance tilveie, det er: den ringere Mand — som giver den mindre Risiko, og hvor det store Antal tilfammen giver en endog overordentlig ringe Risiko, — skal nødtvungen vedblive at bære Byrden for dem, hvis hele Bedrift og hele Indretning ved en lang Erfaring har viist sig at afstedkomme stor Risiko. Det skulde gøre mig ondt, om dette var det egentlige Indhold af hvad den ærede Minister sagde, og, naar jeg ikke kan fortolke og forklare det saaledes, saa tilstaaer jeg, oprigtigt talt, at jeg ikke forstod, hvad Indholdet egentlig var. Hvad det angaaer, om hvilke Gjenstande de forskjellige Selskaber asurere eller ikke, da forekommer det mig, at det ligger udenfor hvad der strengt taget vedkommer den ærede Minister; han har i denne Henseende intet Andet at gøre end at undersøge, om Selskabet organiseres saaledes, at der ikke paa Bunden ligger noget vitterligt eller rimeligt Bedrag; men, om de asurere Beer eller Poul, det vedkommer dog i grunden ikke den ærede Minister det Mindste; det maa vedkomme de forskjellige Personer, som slutte sig sammen, og om hvis Interesse der er Tale.

Jeg troer ikke, at det almindelige Brandassurance-selskab er under nogen Forpligtelse til at asurere eens for Alle, og det er ganske vist, at, dersom det Selskab var under den Forpligtelse, saa berøede det jo kun paa Selskabet, om det vilde begjære sig fritaget derfor, og det vilde være langt naturligere at lade dette Selskab faae den fornødne Frihed gennem Loven end at hæmme andre private Foretagender til Fordeel for det.

Justitsministeren: Jeg seer i det, jeg har udtalt, aldeles ingen Anledning til de Uttringer, der ere fremkomne fra den ærede sidste Taler. Det er vist, at det nu bestaaende almindelige Brandforsikrings-selskab er nødtvungen til at modtage til Forsikring enhver Eiendom, der anmeldes, naar den er indrettet i Overensstemmelse med Brandanordningen, der gjælder for Landet, og det til een og samme Præmie (**Tscherning:** Men kan det ikke classificere dem?). Nei det kan ikke, men jeg maa tilføie, at der er truffet Foranstaltninger til at faae denne Bestemmelse forandret (**Tscherning:** Hør!). Ministeriet har erkendt, at dette er en seilagtig Indretning ved Brandforsikrings-selskabet, og at der maa være en Classification med Hensyn til Præmien. (**Tscherning:** Hør! Hør!), og dette Spørgsmaal er bragt under Overveielse i en Commission, hvis Medlemmer for største Delen have Sæde i dette og det andet Thing. Allsaa er Forholdet for Diebliffet saaledes, at det almindelige Brandforsikrings-selskab maa optage enhver Eiendom, hvor stor Risiko der end er forbunden dermed, til een og samme Præmie, og, saalænge dette Forhold bestaaer, kan Regjeringen ikke begunstige noget privat Selskab, der classificerer sine